

Λάμπρος Σπυριούνης Εισήγηση 2007

ΛΑΜΠΡΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ

Το αγιάτρευτο γιατί

(Φιλολογικές και φαρμακολογικές λεπτομέρειες)

Οι σταθερές αποδοχές από την αμετάβλητη οντολογική φύση της ποίησης συνηγορούν υπέρ της αναγκαιότητάς της και ο προβληματισμός, οι θέσεις αλλά και οι προσωπικές σκέψεις για τον εν χρήσει και εν ισχύει μοντέρνο στίχο, ο οποίος τα τελευταία χρόνια (1974/1981 μέχρι σήμερα) έχει δημιουργήσει έναν αδιαπέραστο ιστό, ένα εκφραστικό αδιέξοδο με αποτέλεσμα να μειωθεί η λειτουργία της ποίησης και να υποχωρήσει η αποδοχή της. Με δυο λόγια, η βασίλισσα τέχνη έχει εισέλθει σε κατάσταση κρίσης, έπεσε από το θρόνο του αριθμητή-αναγνώστη στη θέση του κοινού παρονομαστή. Την κρίση δημιούργησε το τρίγωνο, αυτοί που γράφουν ποίηση, αυτοί που γράφουν για την ποίηση και ένας τρίτος –νέος και αστάθμητος– παράγοντας που ονομάζεται λογοτεχνική αγορά και που διαδέχθηκε τη λογοτεχνική ζωή και την απέκλεισε από τον καλλιτεχνικό βίο. Η αισιόδοξη (όχι πλευρά και φυσικά οξεία) γωνία του προβλήματος είναι το γεγονός, ότι ήδη ορισμένοι ποιητές «βλέπουν» και «ακούν» αυτή την κρίση και προτείνουν διέξοδο με την επιλογή ενός στίχου που φέρει όλο το βάρος της λέξης και της τέχνης· ελάχιστοι κριτικοί και θεωρητικοί της ποίησης την αντιλαμβάνονται και την μελετούν και κάποιοι αναγνώστες την νοιώθουν και προσπαθούν να επιλέξουν αδιαμεσολάβητα, να διαβάσουν και να απολαύσουν τα λίγα και σπάνια όντως ποιήματα.